

In deze editie:

Dagbesteding

Het voelt als een
tweede thuis

**Team
informatisering**

Saaï is het nooit

Teamleiders

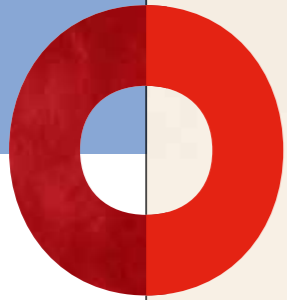
De mens achter
het werk zien

opella

JANNEMIEKE JANSEN:

**‘We hebben liefde
voor mensen, daarom
werken we in de zorg’**

ZorgdienstverlenerOpella
 OpellainBeeld
 Opella

opella

Colofon

O! is het personeelblad voor en door (vrijwillige) medewerkers van Opella, zorgdienstverlener op de zuidelijke Veluwe.

Reacties, tips of commentaar? Mail naar communicatie@opella.nl

Redactie

Anja Brouwer, Agnes Nijholt (eindredactie), Anne Zantinge

Fotografie

McKlin Fotografie, Niek Stam, Ted Walker, Opella

Ontwerp en beeld

Essencio Brands, Bovenveen

Druk

ZieZo Grafische Oplossingen

Contact

O! Personeelsblad
 Opella
 Postbus 677
 6710 BR Ede
communicatie@opella.nl
www.opella.nl

'De mooiste vorm van beweging is je verplaatsen in een ander.'

Inhoud Voorjaar 2026

8

In gesprek: De mens achter de cijfers blijven zien

14

Amanda Soei-Tan en Jannemieke Jansen lopen met elkaar mee

12

Onze zorgplan-methodiek

19

Vrijwilliger Sipke de Boer

- 4 Korte berichten
- 6 Bijzondere band
- 18 Domeinoverstijgend samenwerken in de praktijk
- 20 Samen sterk
- 21 Een kans die voor iedereen werkt
- 22 Culturele code
- 23 Christien Loof in het zonnetje

Beste collega's,

In het weekend van 1 mei gingen we live met ONS – een mijlpaal waar we met recht trots op mogen zijn. Het was een intens traject, met pieken en dalen, maar vooral een enorme stap vooruit voor onze organisatie. Met ONS (en Afas en Medido) hebben we nu een systeem dat ons dagelijks werk beter ondersteunt en het samenwerken soepeler laat verlopen.

Om met het nieuwe systeem te kunnen werken – inclusief een nieuwe zorgplan-methodiek – heeft werkelijk iedereen een bijdrage geleverd. De afgelopen weken heb ik genoten van het enthousiasme waarmee collega's deelnamen aan de trainingen. Complete groepen kwamen 's middags en zelfs 's avonds samen om aan de slag te gaan en alle zorgplannen goed in het systeem te krijgen. Menige pizza-avond werd georganiseerd om dat voor elkaar te krijgen.

Het was ook prachtig om te zien hoe collega's zich ontwikkelden tot uitstekende trainers en coaches. Projectleden hebben de afgelopen maanden alles op alles gezet om soms bijna onmogelijke plannings te halen. Onze IT-collega's bleven rustig ondanks de complexe vraagstukken die zij moesten aanpakken. Teamleiders waren onmisbaar om alles organisatorisch in goede banen te leiden.

Kortom: we mogen ontzettend trots zijn op wat we met elkaar hebben neergezet.

In deze O! lees je over veel van deze collega's: hoe zij hun werk doen en wat hen drijft. Ik wens je veel werk- en leesplezier.

Een hartelijke groet,
André Kok

Korte berichten

8

Zorgkaart Nederland: Thuiszorg Bennekom

Deze organisatie gaf Opella Thuiszorg Bennekom een 8: “We hebben de samenwerking met jullie als heel prettig ervaren. Wij willen jullie dan ook bedanken voor het meedenken en meeleven in de gezondheidssituatie van onze gezamenlijke cliënt en het altijd snelle reageren en handelen op onze vragen in situaties waarbij dat nodig was. Jullie manier van werken en jullie proactieve instelling heeft echt het verschil gemaakt in het leven van onze cliënt. We hebben daardoor in gezamenlijkheid de best mogelijke zorg kunnen geven.”

Dat verdient een lintje!

Bert van Radio Walraven

Aandragster Esther Hegeman: “Graag wil ik onze eigen huis-dj Bert in het zonnetje zetten! Bert woont op woonzorglocatie Walraven en maakt sinds april 2019 zijn eigen radioprogramma: Radio Walraven. Omdat Bert vroeger zenderpiraat is geweest, ontstond er tijdens muziektherapie het idee om een radioprogramma te maken.

Bert ging hier enthousiast mee aan de slag en al snel bleek dit een groot succes en kwamen er meer afleveringen. Op dit moment is hij zelfs al bezig met aflevering 62! De afleveringen zijn te beluisteren via soundcloud.nl – zoek naar Radio Walraven. Bert is en blijft altijd op zoek naar verzoekjes van bewoners, naasten en medewerkers, dus als je nog wat wil aanvragen, laat het weten via radiowalraven@gmail.com.”

Wil jij een cliënt van Opella aandragen voor een lintje?
Mail naar communicatie@opella.nl.

Draag een
cliënt aan voor
een lintje

Ook een kort bericht?
Mail naar communicatie@opella.nl!

Nieuwe collega dankzij aandraagbonus

Verpleegkundige Sabrina bracht haar kennis Romaine onder de aandacht bij Opella. Dat bleek een schot in de roos. “Ik ken haar via haar ouders,” vertelt ze. “Haar moeder gaf aan dat Romaine weer op zoek was naar werk in de zorg. Toen dacht ik meteen: dit past bij Opella én bij haar.” Romaine had eerder al bij Opella gewerkt en wist dus goed wat ze kon verwachten. “Ze is een leuke collega en kende de organisatie al. Dat maakte het makkelijk om haar enthousiast te krijgen om opnieuw te solliciteren,” vertelt Sabrina. De doorslag voor Romaine? “Ik vond het werk altijd leuk, maar moest door een schouderblessure stoppen in de verpleging. Nu kon ik weer aan de slag in de zorg.”

Nieuwe Professionele Raad: samen werken aan goede zorg

Onze organisatie zet een mooie stap op het gebied van medezeggenschap: de oprichting van een Professionele Raad. In deze raad bundelen zorgprofessionals – van verzorgenden tot paramedici – hun kracht om mee te denken over ons zorgbeleid. Met de komst van de Professionele Raad nemen we afscheid van de VVAR en MAR. De VVAR stopt in de huidige vorm en wordt voortgezet als vakgroep voor verzorging en verpleging.

Onder leiding van Ina Vermin werkt de projectgroep, ondersteund met subsidiegeld, aan de laatste afspraken met het MT. De OR is nauw betrokken bij dit proces door deelname aan de stuurgroep. De bijeenkomst met het MT op 25 maart was een succes, waardoor we vóór de zomer officieel kunnen starten. Samen bouwen we aan meer professionele invloed en betere zorg.

We zoeken weer vakantiekrachten!

Ken je iemand die een leuke vakantiebaan zoekt? Bij Opella zoeken we vakantiekrachten voor de zorg en in de huishoudelijke ondersteuning.

Op de achterkant van deze O! staat meer informatie over de voorwaarden. **Op werkenbijopella.nl/vakantiewerk staan alle vacatures op een rij.**

Werk jij al bij Opella en zorg jij ervoor dat iemand vakantiewerk bij ons komt doen? Dan ontvang je een leuke bonus!

25 JAAR

Jubilaris:
Huishoudelijk ondersteuner
Gea Morren, 25 jaar in dienst

Dankbaar werk

Gea Morren was begin dit jaar 25 jaar in dienst. Ze werkt als huishoudelijk ondersteuner in Lunteren en wordt door teamleider Bea van de Craats omschreven als een trouwe,

‘Als ik jou niet had, kon ik hier niet blijven’

integere medewerker. Ze vierde haar jubileum met een klein groepje collega’s waar ze veel contact mee heeft. “Het is ontzettend dankbaar werk. Je komt bij veel verschillende mensen over de vloer, bouwt een band met ze op. Het zijn over het algemeen ontzettend lieve mensen, die ook blij zijn dat je komt. Ze zeggen vaak: ‘als ik jou niet had, kon ik hier niet blijven’. Daar doe je het voor.”

'Het voelde hier meteen vertrouwd'

Toen mevrouw Verschuur twee jaar geleden voor het eerst naar de dagbesteding in De Veenderij kwam, moest ze even wennen. Inmiddels voelt het als haar tweede thuis. Ze heeft een goede band met begeleider Fiona, waarin ruimte is voor goede gesprekken en veel humor.

'Ederveen is een hechte gemeenschap'

Helaas is mevrouw Verschuur kort na dit interview overleden. We wensen haar naasten en de collega's van de dagbesteding in Ederveen veel sterkte.

Mevrouw Verschuur: "De eerste dag op de dagbesteding viel me eerlijk gezegd tegen. Ik zei: ik kom niet nog een keer. Ik praat graag en ik kon met bijna niemand praten."

Fiona: "We zijn een beetje uit hetzelfde hout gesneden. Allebei vrij direct. We zeggen waar we last van hebben, maar ook als we iets leuk vinden. Gelukkig heeft mevrouw Verschuur de dagbesteding nog een kans gegeven."

Mevrouw Verschuur: "In woon al 65 jaar in Ederveen. In een andere groep kende ik mensen uit het dorp, dat was prettig. Ik voel me hier inmiddels echt thuis. Fiona is een lieve schat. Ik kan heel goed met alle begeleiders."

Fiona: "Het voelt alsof mevrouw Verschuur hier altijd is geweest. Ze hoort er helemaal bij. We kunnen ook regelmatig een beroep doen op haar kinderen en kleinkinderen."

Mevrouw Verschuur: "Mijn kinderen maakten zich best zorgen. Ik woon alleen. Werd steeds magerder. Ook voor hen is het fijn dat ik hier op mijn plek ben."

Fiona: "We kijken naar elkaar om. Letten op elkaar. Dat is ook wel tekenend voor Ederveen. Het is een hechte gemeenschap. De warme maaltijd die we 's middags samen eten is daarin ook belangrijk."

Mevrouw Verschuur: "Ik was gewend om altijd met mijn man en gezin te eten. Dan is het heel fijn om dat hier ook weer met elkaar te kunnen doen. Anders zit je ook maar zo alleen."

Fiona: "Sommige deelnemers komen hier en hebben een slechte dag. Dan is het zo fijn om te zien dat ze aan het einde van de dag toch blij de deur uit gaan."

Mevrouw Verschuur: "Ik heb het hier verschrikkelijk naar mijn zin. Ik hoop dat ik hier nog heel lang mag blijven."

‘Ik vind het belangrijk dat onze mensen het volhouden’

De mens achter de cijfers blijven zien

We spreken drie teamleiders over de toekomst van de zorg. Wat zouden ze doen als ze een toverstaf hadden? En meer realistisch: waar zien ze kansen waar ze mee aan de slag kunnen. En wat heeft Opella al succesvol opgepakt.

Bea: Ik werk nu 33 jaar bij Opella, heb verschillende functies bekleed en ben nu met veel plezier een van de twee teamleiders van onze circa 350 huishoudelijk ondersteuners.

Uitdaging naar 2029 is dat gemeenteraden minder geld vrijmaken voor het sociaal domein. Voor de Wmo is het de vraag: hoe wordt de toekomst? Ik zie dat gemeenten indicaties van twee uur naar een uur en een kwartier bijstellen. En het idee is dat er een eigen bijdrage gevraagd gaat worden die samenhangt met het inkomen van mensen. Dus hier kan best wat gaan veranderen in de toekomst.

MENS ACHTER WERK EN CIJFERS

Bea: Ik vind het belangrijk dat mijn, onze mensen het volhouden. Ik zet me er voor in dat ze zich meer gehoord en gezien voelen. Omdat

je als huishoudelijk ondersteuner heel zelfstandig werkt, moeten we samen kijken hoe je een wij-gevoel kunt maken.

Ik probeer elke maand een aantal ‘zomaar-telefoontjes’ te doen. Telefoontjes zonder dat er verzuim is, of er iets besproken moet worden. Maar juist om aan het ‘gewoon lekker aan het werk’ aandacht te geven.

Chantal: Ik werk nu acht maanden als teamleider voor Wonen met Zorg en ben verantwoordelijk voor de benedenverdieping van De Honskamp, de somatiek-afdeling. Voor mij gaat het contact met medewerkers meer vanzelf dan bij jou Bea, omdat ik ze tegenkom in de gang, bij de koffieautomaat. Ik probeer dan ook de mens achter het werk te zien. Belangrijk dat leidinggevendens zich niet beperken tot de vraag: ‘is het zorgplan af?’.

V.l.n.r. Chantal Andreas (teamleider Wonen met Zorg), **Bea van de Craats** (teamleider Huishoudelijke Ondersteuning), **Marion de Baat** (teamleider Wijkverpleging).

Marion: Ik ben een van de vier teamleiders van Wijkverpleging en doe dit nu zo'n anderhalf jaar met veel plezier. We kijken momenteel scherp naar financiën en resultaten. Ook daarbij blijft het belangrijk om de mensen achter de cijfers te zien. In de wijkverpleging halen we niet altijd de gewenste productiviteit. Dat betekent niet dat medewerkers de kantjes ervan aflopen, integendeel. Ik zie dat er met veel passie en inzet wordt gewerkt. Maar als je een langdurige zieke collega in je team hebt, kan het echt een uitdaging zijn om de gemiddelde gewenste teamproductiviteit te halen.

Bea: Verzuim is echt maatwerk. De ene medewerker moet je afremmen. Een ander is juist gebaat bij een zetje, of zelfs een 'schop onder je ...'.

REABLEMENT OOK IN VERPLEEGHUIS

Chantal: Opella heeft een breed aanbod van zorg en dat is ook de koers voor komende jaren. Voor de toekomst is dit steeds het bekijken waard: wil en kan je breed blijven, of ga je je specialiseren.

De verpleeghuiszorg verandert behoorlijk. Waar mensen vroeger vaak jarenlang in De Honskamp woonden, is dat nu meestal nog maar enkele maanden tot hooguit een paar jaar. Dat betekent dat bewoners vaak al een intensieve zorgvraag hebben bij opname. Dit vraagt om een andere

manier van werken. We kunnen niet meer alles zelf doen. Daarom werken we samen met familie, vrijwilligers en het netwerk van een bewoner.

In de praktijk is dat soms lastig. Er wordt bijvoorbeeld gevraagd of familie de planten verzorgt en meubels afstof. Maar wat als iemand dat niet kan en er geen - actief - netwerk is? Veel bewoners komen uit Lunteren, waar nog een sterk sociaal netwerk is met families, kerken en vrijwilligers. Dat helpt om de zorg samen vorm te geven.

Tegelijkertijd moeten we ons blijven afvragen; wat kan de bewoner zelf? Nemen we niet te snel dingen over. Een voorbeeld: de dag voordat meneer De Vries bij ons komt wonen, neemt hij nog zelf zijn medicatie. De dag erna doen wij dat. Waarom eigenlijk? We nemen nog te vaak zelfredzaamheid over. Op het gebied van reablement kunnen we binnen Wonen met Zorg nog mooie stappen maken.

GROEI WIJKVERPLEGING

Marion: In de thuiszorg en wijkverpleging zijn we al langer bezig met het toepassen van reablement en domeinoverstijgend werken. Reablement gaat over: wat kan je nog zelf, wat kan je met hulpmiddelen, wat kan je familie doen, wat kunnen instanties doen. En dan pas als allerlaatste stap: wat kan Opella dan nog doen, waar we echt niet gemist kunnen worden.

'Goed om, ondanks financiële tekorten, te investeren in de toekomst'

De vraag naar thuiszorg en wijkverpleging zal toenemen. Opella wil ook wel graag groeien op dit vlak. Het aannemen, behouden en duurzaam inzetbaar houden van personeel is daarbij een grote uitdaging.

We zijn onlangs in Ede gestart met 'diensten onder schooltijd'. Dan kun je werken onder schooltijd, van kwart voor negen tot kwart voor twee. En eens in de twee weken werk je ook in het weekend. We hebben gemerkt dat we hiermee een nieuwe groep potentiële medewerkers kunnen aantrekken, een aanpak die werkt.

TOVERSTAFJE

Marion: Als ik een toverstaf had, dan toverde ik de financiële schotten in het zorgsysteem weg, zodat we veel makkelijker passende zorg kunnen bieden.

Bea: Als ik een toverstaf had gaf ik alle mensen met achterstand 3 uur huishoudelijke ondersteuning in de week. Er zijn soms veeleisende cliënten, die geven wel

heel hoge noodzaak aan schoonmaak. Die bedoel ik niet. Ik bedoel de mensen die echt heel alleen en verlaten zijn, die te maken hebben met scheiding, ruzie hebben in de familie, mensen met veel verdriet en rouw. Die gun ik extra Wmo.

Chantal: Als ik een toverstafje had, dan maakte ik in één klap Opella financieel gezond, zonder kwaliteitsverlies, met optimale persoonsgerichte zorg.

GOEIE ACTIES OPELLA

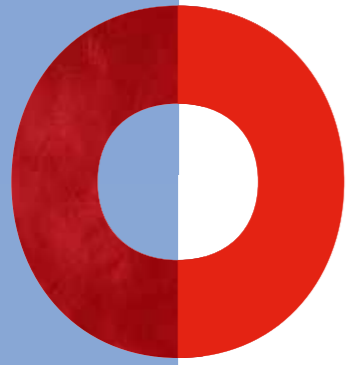
Chantal: Ik ben heel enthousiast over het certificaatleren. Dat voorziet echt in een behoefte.

Marion: Ik ben blij dat Opella, ondanks financiële tekorten, toch ook kiest om te blijven investeren in de toekomst.

Bea: Ik ben echt blij met ons project 'Hechte Wijk'. We delen ons werkgebied in in kleine, compacte stukken wijk met een eigen en vast team. Zo hoor je echt ergens bij. Ik moet alleen kijken hoe ik het kan organiseren om met al deze teams iets gezelligs te doen.

'Waarom geven wij een dag later de medicijnen?'

Onze nieuwe zorgplanmethodiek

Mikzo Kompas aangevuld met ONS Plan

Opella kiest voor **Mikzo Kompas** als nieuwe zorgplanmethodiek, omdat dit perfect aansluit bij onze visie en ons kwaliteitsbeeld. Voor kortdurende zorg gebruiken we aanvullend **ONS Plan** als praktisch hulpmiddel.

Wij geloven in zorg die de hele mens ziet, daarom start een zorgplan bij kijken en luisteren naar wie iemand *is*, niet meteen of alleen focussen op wat iemand *mankeert*. Beginnend bij het levensverhaal brengen we de vier belangrijke levensdomeinen in kaart. ONS, ons nieuwe ECD, is ook op deze manier ingericht.

‘Wij ondersteunen waar we niet gemist kunnen worden.’

1. Mijn verhaal

Het levensverhaal vormt de basis: wie iemand is, wat iemand heeft meegemaakt en wat voor iemand belangrijk en van waarde is.

2. Mijn woning

Vervolgens kijken we naar de woning: past de woonsituatie bij de cliënt? Wat is er voor nodig om (langer) thuis te blijven? Of is een andere woonsituatie passender?

3. Mijn welzijn

Verder brengen we welzijn in kaart: welke activiteiten, contacten en hobby's geven plezier en energie in het dagelijks leven?

Per levensdomein werken wij met deze vijf vragen:

- Wat doe ik (cliënt) zelf?
- Welke hulpmiddelen/(zorg)technologie worden er ingezet?
- Wat doet mijn familie/mantelzorg?
- Wat doet mijn sociale netwerk/andere instanties?
- Wat doet de professional?

Scan de QR-code en bekijk het animatie-filmpje van de visie.

4. Mijn gezondheid

Daarna hebben we aandacht voor de gezondheid: we bespreken ziekten, klachten, medicatie en zorgbehoeften.

Amanda Soei-Tan (links) en Jannemieke Jansen (rechts)

Van afvalscheiding tot ADL

Amanda Soei-Tan is duurzaamheidscoördinator bij Opella. Jannemieke Jansen, verzorgende IG bij Elias, loopt een dagdeel met haar mee.

Amanda: "Tot 1 januari was ik coördinator van de huismeesters. Toen mij werd gevraagd om duurzaamheidscoördinator te worden, dacht ik eerst: nee, dat is toch geitenwollensokken? Maar na het lezen van de beleidsstukken was ik om. Sinds 1 januari zit ik in deze rol en merkte ik meteen: dit is groot. De functie is niet voor niets van 8 naar 24 uur verhoogd. Dit jaar moeten alle locaties van Opella het bronzen duurzaamheids-certificaat behalen. Dat levert een subsidie van een half miljoen op. Drie locaties hebben het al, de rest moet voor de zomer volgen. Dat betekent veel uitzoekwerk: overzichten, afspraken en contracten verzamelen. Best overweldigend."

Kleine veranderingen

"Wat deze functie voor mij bijzonder maakt, is dat ik echt impact kan maken," vervolgt Amanda. "Ik wil dat volgende generaties ook nog van deze aarde kunnen genieten. Hiervoor werkte ik vooral binnen een klein facilitair team, nu werk ik voor de hele organisatie op onderwerpen als water, luchtkwaliteit, vervoer en inkoop. Dat maakt het werk breder én betekenisvoller." Jannemieke ziet dat duurzaamheid al zichtbaar is in kleine veranderingen. "Op locatie Elias gebruiken we geen Dreft meer, maar een ecologisch afwasmiddel. Ook werken we met microvezeldoeken die je alleen met water gebruikt." Amanda vult aan: "Het helpt dat ik een achtergrond heb in de schoonmaak, daardoor kan ik snel stappen zetten."

'Duurzaamheid? Dat is toch geitenwollensokken?'

Bewustwording

Amanda en Jannemieke bezoeken samen verpleeghuis Machtella in Bennekom. Amanda controleert of schoonmaakmiddelen voldoen aan de duurzaamheidscriteria. "Als ik straks helemaal ben ingewerkt, wil ik maandelijks op locatie zijn." Afvalscheiding is een belangrijk thema. "Plastic afval afvoeren gaat goed, GFT vraagt nog om aanpassingen." Jannemieke ziet dat teams zelf ook initiatieven nemen: "Bij ons hangt extra afvalscheiding aan de karren en we gaan bewuster om met materialen." Amanda: "Alle kleine stappen helpen. Of het nu gaat om afval, voorraadbeheer of slimmer gebruik van middelen: samen maken we het verschil."

Een paar dagen later zijn de rollen omgedraaid. Amanda loopt een ochtenddienst met Jannemieke mee bij revalidatielocatie Elias.

Jannemieke draait al volop haar ochtenddienst als Amanda aansluit. "We zijn druk bezig met ADL, algemene dagelijkse levensverrichtingen. We halen cliënten uit bed, helpen met wassen en aankleden en delen medicijnen uit. Dat proberen we voor 09.30 uur rond te hebben." Ze laat zien hoe technologie ondersteunt: een cliënt is al gewekt door zorgrobot Tessa. "Die kan ook herinneren aan medicatie of iets persoonlijks melden." De cliënt doet veel zelf; Jannemieke zet de medicatie klaar en controleert of alles klopt. Amanda kijkt haar ogen uit: "Ik kende Tessa nog niet." Even later ontmoet ze ook nog Sara, een hulpmiddel om cliënten te tillen.

Hoog tempo

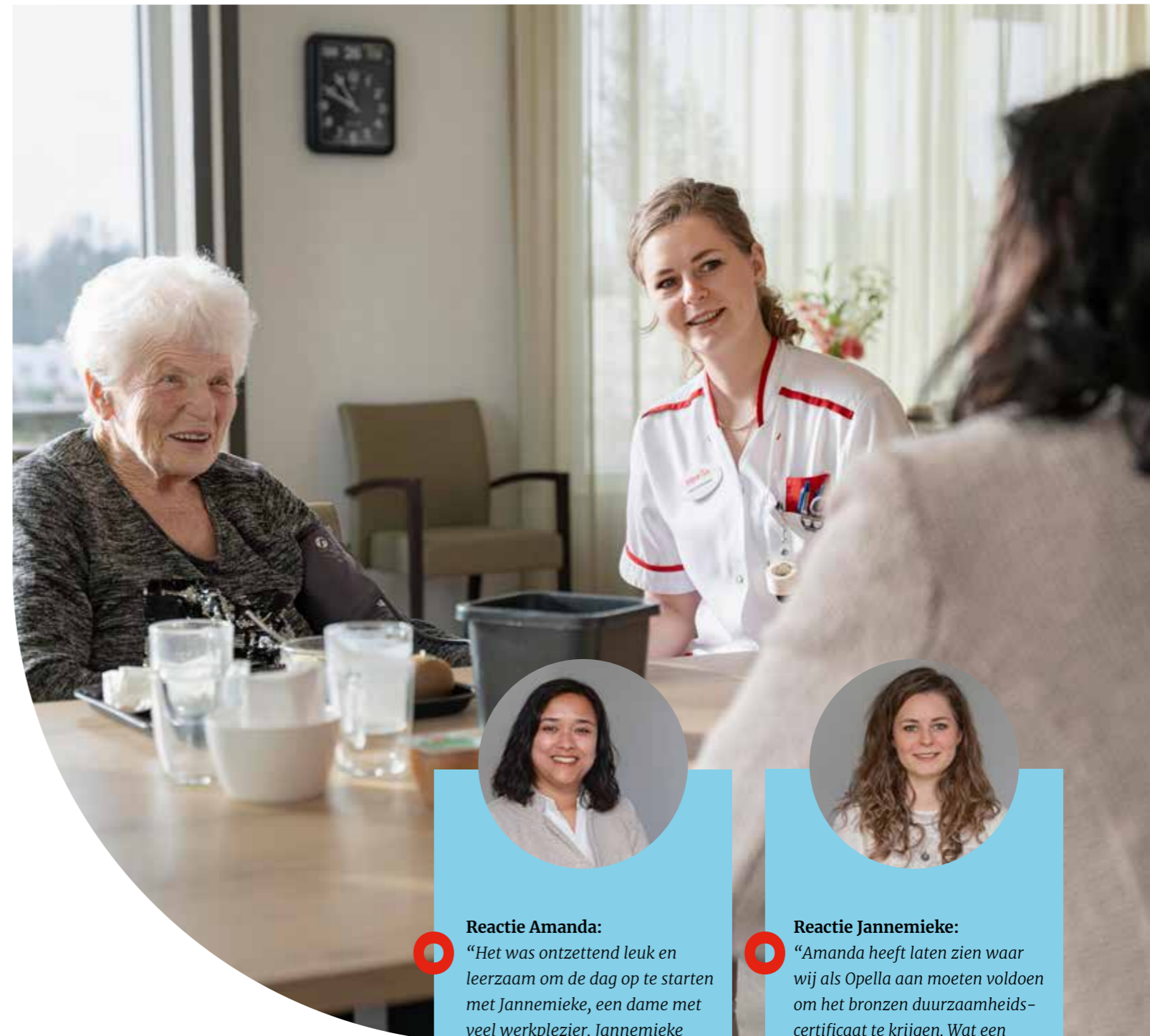
In de huiskamer van Elias doet Jannemieke metingen bij een cliënt die een week in het ziekenhuis heeft gelegen. Mevrouw reageert emotioneel: "Ik ben zo blij om weer terug te zijn." Met humor en aandacht stelt Jannemieke haar gerust. "We hebben liefde voor de mensen, daarom werken we in de zorg." Tegelijk gaat het werk in hoog tempo door. De pieper van Jannemieke gaat regelmatig. "Soms heb je een hele 'bellerige' groep en ren je de hele ochtend. Je wilt iedereen helpen, maar je kunt niet overal tegelijk zijn."

'Je wilt iedereen helpen, maar je kunt niet overal tegelijk zijn'

Afwisseling

Na de lunchpauze verschuift het werk naar administratie: rapporteren, overdrachten schrijven en contact met de thuiszorg. Die afwisseling maakt haar werk juist zo interessant. "Elke dag is anders, met nieuwe cliënten en situaties." In haar pauze vertelt Jannemieke ook over haar tijdelijke rol als ECD-trainer en ECD-coach, voor de invoering van het nieuwe elektronische cliëntendossier ONS. "Toen mijn teamleider vroeg of dit niet iets voor mij is, moest ik er over nadenken. Ik vond het spannend, want ik sta niet graag voor een groep. Inmiddels heb ik de trainingen erop zitten. Ik vond het erg leuk. Nu de trainingen zijn afgerond, blijf ik bereikbaar als coach: iedereen die in ONS werkt en ergens tegenaan loopt, kan mij bellen." De ochtend die Amanda meemaakte is nog maar een deel van het werk. "Ik heb ook regelmatig MDO's, overleggen met artsen en behandelaren, maar ook wondzorg en artsensites horen erbij. En natuurlijk avond- en nachtdiensten. Dan is het vaak rustiger, maar er blijft altijd zorg nodig."

Reactie Amanda:

"Het was ontzettend leuk en leerzaam om de dag op te starten met Jannemieke, een dame met veel werkplezier. Jannemieke schakelt moeiteloos tussen zorgzaam, streng, geconcentreerd en liefdevol, precies wat de revalidant op dat moment nodig heeft. Door met haar mee te lopen, heb ik een veel beter beeld gekregen van de praktijk en heb ik met eigen ogen gezien waarvoor en voor wie ik mijn werk doe."

Reactie Jannemieke:

"Amanda heeft laten zien waar wij als Opella aan moeten voldoen om het bronzen duurzaamheids-certificaat te krijgen. Wat een enorme waslijst. Ik vind het ontzettend knap hoe zij hier overzicht in houdt. Over ieder detail wordt nagedacht, bij sommige dingen had ik nog nooit stilgestaan. Wat een groot verschil kan Opella op het gebied van duurzaamheid maken, mede door Amanda. Heel bijzonder en leuk om een klein inkijkje te hebben gehad."

‘Mij krijgen ze hier niet weg.’

Samenwerking vervult belangrijkste wens

Hoe zorg je dat iemand met beginnende dementie thuis kan blijven wonen als individuele begeleiding niet mogelijk is? In Wageningen ontstond een bijzondere samenwerking tussen cliënt, Opella en Humanitas.

In 2024 raakt casemanager dementie Christina van Uffelen betrokken bij meneer Schoen. De wijkverpleging van Opella komt al langer bij hem thuis. Christina is ingeschakeld nadat meneer gevallen is en er sprake lijkt van beginnende dementie.

Meneer doet nog boodschappen met zijn tweelingbroer, maar verder blijft hij het liefst binnen. Hij woont al vijftig jaar in zijn huis in Wageningen en wil daar blijven. “Mij krijgen ze hier niet weg”. De wijkverpleging ondersteunt meneer met douchen, houdt zicht op zijn medicatie-inname, observeert en signaleert.

Wanneer een indicatie voor individuele begeleiding via de gemeente niet mogelijk blijkt, zoekt Christina naar een alternatief. “Ik klopte aan bij vrijwilligersorganisatie Humani-

tas. Zij hadden nog niet eerder een vrijwilliger ingezet bij iemand met (beginnende) dementie, maar besloten het te proberen.”

Student Maud meldt zich aan. Na een korte cursus over dementie gaat zij bij meneer langs. Ze drinken samen koffie en Maud probeert hem ook te activeren. Hun doel? Samen een loempia eten in de stad. En misschien weer eens vissen, want alle spullen staan nog klaar.

“Maud brengt gezelligheid, maar signaleert ook: eet meneer goed, hoe gaat het met zijn zelfzorg?” De lijntjes met Christina en de wijkverpleegkundigen zijn kort. Samen met de huishoudelijke hulp en betrokken behandelaren vormt zich een netwerk rondom meneer.

“Juist door samen te werken over domeinen heen, kan de belangrijkste wens van meneer vervuld worden: thuis blijven wonen.”

Sipke de Boer

‘Ze was zó blij’

Al jaren is Sipke de Boer als vrijwilliger verbonden aan verpleeghuis De Honskamp. Eerst als organist tijdens weeksluitingen, inmiddels ook als leider van de Bijbelkring. Zijn betrokkenheid begon ooit via de kerk in Lunteren. “Als er avondmaal werd gevierd, deden we dat ook nog een keer in kleine kring in De Honskamp. Als organist ging je dan mee. Zo ben ik er ingerold.”

‘Ik merk hoe belangrijk deze bijeenkomsten voor bewoners zijn’

Later werd hij ook gevraagd om orgel te spelen bij de weeksluitingen. “Zo raakte ik steeds meer bekend bij de bewoners.” Vier jaar geleden tipte een collega-organist hem over een vacature voor het leiden van de Bijbelkring. Na een gesprek met geestelijk verzorger Renske was de keuze snel gemaakt. “Binnen tien minuten wist ik: dit zit goed.”

Sindsdien komt hij eens in de twee weken naar De Honskamp. De groep is in de loop der jaren veranderd. “De zorg wordt zwaarder en er zijn meer bewoners met dementie. Dat maakt het soms lastiger om reacties te krijgen.” Toch blijft het waardevol. “Het vertellen van verhalen zit in mijn bloed. Samen kijken naar een Bijbelgedeelte en bespreken wat er staat, dat vind ik mooi.”

Ontroerd

Sommige momenten raken hem extra. Zo was er een nieuwe bewoonster die tijdens de Bijbelkring ontroerd raakte. “Ze zei: ‘ik ben jaren niet meer in de kerk geweest. Nu zit ik hier.’ Ze was zó blij. Sindsdien slaat ze geen weeksluiting of Bijbelkring over.”

Na afloop drinken de deelnemers samen koffie. “Dat is altijd een heel gezellig moment. Ik merk hoe belangrijk deze bijeenkomsten voor de bewoners zijn.” Zelf haalt hij er ook veel uit. “Vrijwilligerswerk is niet vrijblijvend. Er wordt op je gerekend. Ik ben heel blij dat ik dit kan doen.”

‘Lagarde regelt alles waar een stekker aan zit’

‘ICT moet het werk in de zorg ondersteunen’

Naast de helpdesk van Lagarde hebben we ook een intern ICT-team. Zij werken aan de systemen en informatievoorziening die het werk in de zorg mogelijk maken.

Willem werkt al lange tijd bij Opella en zag veel ontwikkelingen voorbij komen. “Het mooie van Opella is dat je echt kunt meedenken en bouwen aan nieuwe oplossingen. Saai is het nooit.” Ook informatieadviseur Mike herkent dat. “We hebben een roerige tijd gehad, maar we zien nu een mooi lichtpunt op de horizon. Met nieuwe projecten en verbeteringen kunnen we ICT naar een hoger niveau brengen.” Het team werkt aan grote ontwikkelingen zoals project 1ECD. “ICT moet het

werk in de zorg ondersteunen,” zegt Marcel. Binnen het team werken ervaren collega’s samen met vier nieuwe teamleden. “Die mix is krachtig,” zegt Merette, die in oktober begon als functioneel applicatiebeheerder. “Iedereen brengt eigen ervaring mee en daardoor vullen we elkaar goed aan.” Het verschil met de externe ICT-partner Lagarde is duidelijk. “Lagarde regelt alles waar een stekker aan zit,” legt Jean-Marc uit. “Denk aan computers, printers en wifi.” Het interne ICT-team richt zich juist op het beheer en de inrichting van applicaties zoals AFAS en het zorgsysteem ONS. Willem: “Ons werk helpt collega’s om cliënten de beste zorg te geven. Dat maakt het werk hier zo betekenisvol.”

Team: Informatisering

Op de foto v.l.n.r.: Willem Priem, Peter Radstake, Merette Kroon, Ron ter Smitten, Jean-Marc Sambo, Mike van Laar, Marcel Warnaar.

‘Kijk naar wat iemand in huis heeft, los van het papiertje’

Via het UWV kwam Anhar in contact met Opella. Na een sollicitatiegesprek bij De Nudehof liep hij eerst een week mee, gevolgd door een proefplaatsing van twee maanden. Dat beviel van beide kanten zo goed dat hij inmiddels een contract heeft gekregen.

SUCCESVERHAAL NUDEHOF: MARLEEN & ANHAR

Een kans die voor iedereen werkt

“Ik voelde me hier meteen welkom,” vertelt Anhar. “Het zijn leuke, gezellige collega’s en ik kan met iedereen goed overweg. Wat ik zo leuk vind aan de ouderenzorg is de communicatie. Ik maak graag een praatje met bewoners en bouw een band met ze op. Dat vind ik belangrijk.”

Tijd voor bewoners

In De Nudehof helpt Anhar onder andere met ontbijt maken, ondersteunt hij bij dagelijkse handelingen en brengt hij bewoners naar de Gasterij. “Als het mooi weer is, ga ik ook graag met bewoners wandelen. Gewoon tijd voor ze nemen.” Teamleider Marleen zag vanaf het begin mogelijkheden. “Via Leren en Ontwikkelen werd gevraagd of wij een plek voor Anhar hadden. In De Nudehof hebben we veel ruimte voor welzijnsactiviteiten. Zo konden we kijken hoe Anhar van betekenis kan zijn voor onze bewoners.”

Vertrouwen

Tijdens het sollicitatiegesprek maakte Anhar indruk. “Hij zei: ik wil graag iets betekenen in de maatschappij. Zijn openheid, eerlijkheid en rust vielen meteen op. Als hij iets niet begrijpt, zegt hij dat gewoon. Dat geeft vertrouwen.” Volgens Marleen vraagt een traject waarin je passend werk zoekt zonder zorgdiploma soms wat aanpassingen. “Je moet als team bereid zijn om anders te kijken. Kijk naar wat iemand in huis heeft, los van het papiertje. Dan kun je samen veel bereiken.” Anhar kijkt ondertussen vooruit. “Mijn ambitie is om mijn diploma Helpende niveau 2 te halen. Ik ben heel blij dat ik deze kans bij Opella heb gekregen.” “En wij zijn blij met jou,” vult Marleen aan.

Culturele code: zo willen wij graag werken

Binnen Opella zijn we dagelijks met elkaar in contact: met collega's, cliënten, familieleden en samenwerkingspartners. Hoe we met elkaar omgaan, maakt een groot verschil voor de sfeer op het werk én voor de kwaliteit van zorg. Daarom werken we op dit moment aan een culturele code.

Wat is een culturele code?

Coosje Meerveld, Adviseur Zingeving, Ethiek en Organisatieontwikkeling legt uit: "Een culturele code is een set afspraken over hoe we met elkaar willen omgaan. Een beetje zoals de bordjes die je soms in huizen ziet hangen: wij zijn lief voor elkaar, wij luisteren naar elkaar. Het geeft woorden aan het gedrag dat we belangrijk vinden." Wanneer gedrag niet past bij wat we met elkaar hebben afgesproken, kun je elkaar daarop aanspreken. "Dan gaat het niet alleen om een onderbuikgevoel van bijvoorbeeld een teamleider, maar om afspraken die we als organisatie samen hebben gemaakt."

Hulpmiddel

In het visietraject is bewust gekozen om niet opnieuw kernwaarden in de vorm van losse woorden te formuleren. We geloven dat een

meer uitgewerkte culturele code beter helpt om concreet te maken hoe we met elkaar willen omgaan in de dagelijkse praktijk. De zorgwereld verandert en Opella ontwikkelt mee. Onze nieuwe visie vraagt soms ook ander gedrag. De culturele code helpt om daar met elkaar over in gesprek te gaan. Daarbij ligt de nadruk op wat we wél willen zien binnen onze organisatie. De code gaat bovendien breder dan alleen collega's onder elkaar. Het gaat ook over hoe we omgaan met cliënten, mantelzorgers, familieleden en andere organisaties.

Van ons allemaal

De eerste conceptversie, in de vorm van zeven belangrijke dingen die we met elkaar afspreken, is inmiddels af. De komende maanden wordt deze versie getoetst binnen de organisatie. Zorgteams, de ondernemingsraad en de cliëntenraad

worden betrokken bij vragen als: begrijpen we wat er staat? Wat betekent dit concreet in de praktijk? Welk gedrag hoort bij deze afspraken? Op die manier zorgen we dat de culturele code echt van ons allemaal wordt.

Een levend document

Het is de bedoeling dat de culturele code niet in een lade verdwijnt. Hij moet juist regelmatig terugkomen in gesprekken, teamoverleggen en ontwikkelgesprekken. "Het is iets waar we elkaar op kunnen aanspreken en waar we samen verantwoordelijkheid voor dragen," zegt Coosje. "En het blijft ook in beweging. We starten met een basis, maar kunnen die in de toekomst verder aanscherpen."

In het najaar van 2026 wordt de culturele code gepresenteerd.

In het zonnetje

Christien Loof werkt al ruim twaalf jaar als verzorgende bij Opella. Ze is een graag gezien gezicht in de wijkverpleging in Veenendaal. Bij cliënten én collega's. Teamleider Froukje verrast haar met een bloemetje.

Betrouwbaar en bescheiden

Froukje: "Christien levert altijd goede en zorgvuldige zorg aan onze cliënten. Ze is een harde werker die niet snel op de voorgrond treedt. Die bescheidenheid siert haar. In Veenendaal zijn de afgelopen tijd twee teams samengevoegd. Christien was daarin een mooie, verbindende factor. Een echte teamspeler. Iedereen gunt haar dit bloemetje."

'Ze is een verbindende factor in het team'

Christien: "Wat bijzonder dat ik zo in het zonnetje word gezet. Ik ben er helemaal beduusd van. Natuurlijk verdient iedereen in ons team een bloemetje. Ik zeg al snel dat het niet had hoeven, maar ik zal de complimenten dankbaar in ontvangst nemen. Ik voel me vereerd."

Wil jij ook een collega in het zonnetje zetten? Stuur een mail naar communicatie@opella.nl

TIP!

Werk jij al bij Opella en zorg jij ervoor dat iemand vakantiewerk bij ons komt doen? Dan ontvang je een leuke bonus!

Werken, cashen, vakantie vieren!

Zoek je een leuke vakantiebaan waar je echt iets betekent? Bij Opella kun je vakantiewerk doen in o.a. de zorg of huishouding.

- ✓ Je maakt mensen blij
- ✓ Je verdient vanaf € 15,89 per uur
- ✓ Vakantiewerk bij jou in de buurt
- ✓ Je hebt geen ervaring nodig

Je verdient goed (minimaal € 15,89 per uur) en doet waardevolle ervaring op. Of je nu kort of lang blijft, jouw inzet maakt verschil!

Flexibele uren, een fijne werksfeer en werk dat ertoe doet. Waar wacht je nog op?

Check onze website om te ontdekken welk vakantiewerk bij jou past!

[Werkenbijopella.nl/vakantiewerk](https://werkenbijopella.nl/vakantiewerk)

